

Léva és Vidéke

TARSADALMI, SZÉPIRODALMI és KÖZGAZDASÁGI HETILAP.

Megjelenik minden csütörtökön.

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 8 korona.
Fél évre 4 korona.
Negyed évre 2 korona.

Egyes szám ára 16 fillér.

Felelős szerkesztő:

THURNER JÓZSEF.

(Torbágyi)

Szerkesztőség: Kossuth Lajos-utca, 167. sz.

Kiadóhivatal: Kazinczy-utca és Fötér sarkán.

Előzetesek és hirdetések felvetetnek a kiadóhivatalban.

Örökzöld a eserkoszoru mellé.

Huszonkét évvel ezelőtt a „Zsin-delyezik a kaszárnya tetejét” kac-kias, önérzetes szövegű népdal hang-jai mellett napsütötte arcu, szép barna magyar fiúk masíroztak le Bosznia és Hercegovina hegyes-völ-gyes határai közé, hogy az európai nagyhatalmak belérgyezése szerint és mint a közös hadügyminiszterium-ban elhatározták; dobbal, harsoná-val és katonazenével okkupálják a kis darázs-fészket. De az bizony igazi darázs fészkeknek bizonyult és sok szép magyar fiúnak lett temet-ője, gondozatlan, nehéz rögű te-metője.

Maga az okkupáció nem valami világra szóló hadi esemény volt. Egy rakoncátlan, fegyelmetlen, de önmagát szerető maroknyi népnek, az európai nagy hatalmak egyike által való feigazása. Háboru számba nem ment, bár a bosnyákok rablásátárazásai tettek annyit kárt jól szervezett katonaságunk sorai

közt, mint egy rendes háboru. Az ország erszénye pedig ugyancsak megcsappant a kis esetepaté költsé-geitől.

De vannak ezen okkupációnak egyes részletei, melyek méltók Klio vesőjére, s melyek hallatára büsz-kén, diadalmasan dobban meg a szív, a férfias elszántságot és az önfeláldozó hősiességet méltányolni tudó honfikebel.

Ezek közé tartozik, ezeknek a a részleteknek, diéső fegyvertények-nek egyik legdiésőbbje, legfénye-sebbje az, melynek hőse a lévai honvéd zászlóaljnak jelenlegi derék paranesnoka: Mihályesics György őrnagy, ki akkor a cs. és kir. 32-ik gyalogezred 1-eső zászlóaljának nyílt tekintetű, acéliznu, rettent-hetlen bátorságu tiszthelyettese volt.

Az ő zászlóalja volt Stolac vá-rának helyőrségeül kiküldve. Aug. 15-én el is helyezkedtek a várban, de mielőtt még az élelmező és lő-szeres kocsik beérhettek volna a

várba, az ellenség körülzárta azt és a körülötte levő hegyekről foly-tonosan tüzelte.

A várban a török őrség által visszahagyott élvezhetlen kukorica-liszt és árpán kívül egyéb táplálék nem volt. Viz pedig oly kevés, hogy csakhamar adagokban lett a legény-ségnek kiosztva. Az ellenség heves támadásai mindinkább közelebb vit-ték a körülzárt 800 főnyi zászlóal-ját a katasztrófához, mit a napok multán beállott éhínség és gyötrő szomjuság is siettetett.

A legénység nagy részét éhti-fusz tüzedelte, másik része — táplá-latlan, kimerült testtel végzett éjjel nappal szolgálatot.

A legborzasztóbb végnek né-zett elébe az egész zászlóalj, mikor a paranesnok alezredes felszólította a zászlóaljat ki volna hajlandó életét koc-kára téve az ellenség sorain kereszt-ül hatolva, a fél napi távolságra levő ezrednek jelentést vinni és se-gélyt kérni.

TÁRCA.

Halottak estéjén.

*Szekerénylényre nézek — a könyvem megered
Feltájtam földét, temeték . . . temeték . . .*

*A sok száraz virág már hullatja porát,
Alig ismerni fel többé az ibolyát.*

*Ilhatos szírnok közt, eltemetre mélyen
Fekszik a legdrágább halottam én nékem.*

*Csak egy arekóp! Nem kell annak nagy koporsó
Csak egy könyvől fakult levél — az utolsó!*

*Valahányszor szemem e sírholtra téved
Mindig, mindig, újra eltemetlek téged.*

*Röhögök síra, betegem fúradtan
Én nálam mindennap — halottak napja van.*
Jris.

„Az eleserélt schölet.”

Járásbíróági tárgyalás.

Bíró: Mondja el az esetet röviden. Fi-gyelmeztetem, hogy igazat kell vallania.

Vádlott: Ne tessék félni bíró ur. Egy hazug szó sem hagyja el a számat. Mielőtt azonban elmondanám a dolgot, megkérdem a tekintetes urtól: tudja-e, mi az a schölet? . . .
A schölet a paszulyinak meg a gerslínek olyan keveréke, a mi ha jól van elkészítve, a püspök is megnyalhatja utána a száját.

Ha pedig még kugli is készít hozzá a fele-ség, akkor olyan ebédem van, hogy maga Lorothes sem evett különbet.

Bíró: Térjen a dologra!

Vádlott: Szombaton történt. Terített asztal mellett ültem a feleségemmel és vártuk az ebédet: s mert nagyon éhesek vol-tunk, már előre örültünk a schöletnek. Vég-re megjött a Fáni és jelentette, hogy a pék-től elhozta a schöletet. Letette az asztalra. Mikor a feleségem meglátta az edényt, örömpreje kiáltott fel:

— Nínini! Hisz ez nem a mi edé-nyünk!

Bizony nem volt a miénk. Az a sza-már Fáni kieserelte a péknél a schöletet.

Tetszik tudni, miért örült a feleségem? Mert már maga az edény is sokkal finomabb volt, mint a mi edényünk. Hát még a schölet! Az volt aztán felséges. Kugli is volt hozzá és olyan pompásan nézett ki, hogy étvágyunk megtriplázódott.

— Egyél Rózsikám! Mondok a felesé-gemnek. És elje toltam az ételt. Ó esodál-kozva nézett rám.

— Miért van az, hogy olyan szépen kínálatsz? Nem vagyok hozzászokva te tö-lel ehhez az udvariassághoz! . . .

— Nézd csak — mondom — az az ember, a kinek a schöletjét eleseréltük, bi-zonyosan ezt mondotta a feleségének: Ful-adjon meg! a ki az első falatot eszi a mi schöletünkbel! . . . Hát miért fülladjak

meg épen én? Csak egyél Rózsikám!

Bíró: ne szaporítsa a szót. Minderre nem kívánási a bíróság.

Vádlott: Tehát szépen megettük a schöletet és nem történt semmi bajunk. Egyikünk sem fult meg. Hozzá fogtam az ebéd utáni imához. Az ember akkor imád-kozik a legáhítatosabban, mikor jól van lakva . . . Egyszerre csak beront a szobánk-ba Bomberger ur, a panaszos. Köszöntés helyett oda rohan az asztalhoz, felkapja a schölet edényt, aztán elkezdett átkozódni olyan borzasztóan, hogy a feleségem gyomorgöresöket kapott.

— Mi baja az urnak? kérдем tőle.

— Hogy mi a bajom? Mintha nem tudnák, hogy ez a schölet a miénk.

— Azért nem kell ugy átkozódni. Ha a magáé, hát vigye el.

— Hát schölet meg a kugli hol van?

— Azt bizony megettük. De eserbe ott van magának a mi schöletünk.

— Hát megbolondult maga? Hiszen nem embernek való étel az! . . . Aztán ha még csak rossz volna! De utálatos! . . . undor-ritó! . . . A felesége libanyak helyett egy harisnyát tett a paszuly közé, azt töltötte meg.

Hm, hm! Szemrehányólag néztem a feleségemre.

— Ej, ej Rózsikám, már megint olyan szórakozott voltál!!

Hanem — ugy magamban — jóízűen

Lovagias ellenségnek fegyverével szembeszállni, belerohanni a véres kardok esattogásába, a golyózápor gyilkos tüzébe — katonadolog: de belémenni a fanatizmus, a bosszuvágy és a vérszomj bizonytalan utvesztőibe csak azért, hogy a zászló becsületét és bajtársainak életét megmentse — ez egy félisten hősiessége.

Némán mozdulatlanul állt a felhívó parancsnok szavára az elgyötört zászlóalj legénysége, senki sem érzett magában erőt a leggyalázatosabb halálhoz, mely a felkelők kezében rá biztosan vár. Szomorúan néznek egymásra, a parancsnok pedig már-már kétségbe esik, mikor a vár másik udvaráról előkerül egy fiatal tiszthelyettes, ki abban a lélek emelő reménységben, hogy közel ezer embert ment meg a biztos haláltól, bátor szívvel rögtön jelentkezett a megbízás végrehajtására.

Ez a rettentetlen hős ez az önfeláldozó bajtárs Mihálcics György volt.

És számos, szívet-lelket, idegzetet próbára tévő vesztély közt, majd az ellenség áruházai miatt saját vérei által félreismerten — majd magyar golyók záporában közelítette meg ezredét — és vitt segítséget a legjobbkor, a tizenkettedik órában a halálra váltaknak.

E dicső fegyvertény 20 éves évfordulója országos katonai ünnep volt 1898-ban Budapesten, hol a „stoláci hőst” a nemes tisztikar fényesen ünnepelte és a megmentett bajtársak halakönnnyekkel adóztak.

Akkor ezek a bajtársak elhatározták, hogy e nagyszerű fegyver-

nevettem. De hát ki ne nevetne azon, ha libanyak helyett harisnyát tesznek a schólet közé! . . .

Bomberger ur azonban nem hagyta abba.

— Kérem a schóletemet!

— Mondtam már, hogy megettük.

— Mindegy teremtsé elő, ha mindjárt a föld alá is!

— Tudja mit? A schóletet már oda nem adhatom, de ha tetszik, kárpótlásul adunk az urnak tíz schóletre való paszujt meg gerstlit és oda adjuk a párját annak a bizonyos harisnyának is.

Hát nem tisztességes ajánlat volt-e ez? Mit ért volna Bomberger ur azzal a fél harisnyával.

Hanem alig tettem meg ajánlatot midőn Bomberger ur a schólet edényt hoztam vágta. Szerencsére a fejem erősebb volt mint az edény, mert különben a fejem tört volna be; így csak az edényben esett kár.

En sem voltam rest. Rávettem magam Bomberger ura és megkentem a csontjait. Rádadásul kitéptem a hajából egy esomót, aztán öbbe kaptam és úgy kidobtam, hogy Bomberger ur csak úgy repült, akár egy bomba.

A járásbíró vádlottat nyole napi fogházra ítélte, mert Fáni a családleány, azt vallotta, hogy Bomberger a schóletos fazeakat a földhöz vágta és nem a vádlott fejéhez. Eléhez pedig mindenesetre joga volt.

Gutius.

tény emlékét minden évben megünneplik és halájuk némi lerová-sául, életük megmentőjét bárhol tesztületileg felkeresik.

Vasárnap voltak itt a „stoláci körülfaroltak” újból halás köszönetüket kifejezni a „stoláci hős”-nek.

Megindítóan szép volt találkozója az öreg bajtársuknak, kiket a lévai honvéd zászlóalj tisztikara látott vendégül.

Sok gyönyörű, okulásra méltó pohárköszöntő hngzott el a kemény vezény szavakhoz szokott ajkakon, de egy sem oly megkapó, oly vérpezsdítő, szívünkhöz szóló, mint az az egy, a mely szerény szavakban bár — de igaz lelkéből kívánta:

„Ily derék, hős katonát, ily önfeláldozó bajtársat, igaz férfit — mint M i h á l c s i c s György adjon az Isten sokat a magyarnak s akkor a haza boldog leszen!”

Levél a fővárosból.

Budapest, 1900. október 27-én.

Ha vidéki ember a fővárosba vetődik, többnyire első dolga színházba menni. Így volt ez már Krisztus születése előtt is, ám-bár a bűszke rómaiak szívesebben nézték a cirkuszi mulatságot, ahol rabszolgák verekedtek oroszlanokkal. Budapest közönségéről — sajnos — nem írhatom meg, hogy az oroszlanokkal szemben minő álláspontot foglal el, mert ma már nincsenek divatban ilyenfajta mulatságok, — a rendőrség még a bika heceket sem engedi meg; — de hogy az oroszlanok meglehetősen érdeklik, azt bizonyosan mondhatom azokból a jelekből ítélve, a melyeket tapasztalhattam, mikor még az azóta jobblétre szenderült Os-Budavárában egy egy muszka trupp ütötte fel a sátorfáját.

Egyébiránt nyugodtak lehetnek Európa többi nemzetei; nem szükséges annak orosz lányok lennie, hogy Budapest lelkese-dését fölkeltsé. Az, hogy a szép Labunskája Mária kisasszony, aki a Somossy mulatóban meglepően kevés ruhával szokott táncolni, — véletlenül orosz, mindom ez nem sokat há-tároz, mert becsületesemre, akkor is olyan sokan néznék meg, ha francia vagy angol volna. A fő az, hogy kevés ruhát és sok egyebet lehessen látni rajta. Akkor azután mellékes, hogy tud-e énekelni vagy táncolni, mert a sikert nem ezek a mellék körülmények döntik el, hanem az, hogy hogyan feszül a trikó.

Budapest színházait és mulatóhelyeit ebből a szempontból két csoportra lehet osztani. Az elsőbe azok tartoznak, amelyekben a hölgyek vagy levetkőzve jönnek ki, vagy a színpadon teszik le fölösleges ruhájukat, — a második csoportba azok sorsokoznak, ahol a hölgyek ruhában szoktak játszani. Az első csoportba járnak az emberek, a másodikba nem. Az elsőhöz tartozik a Magyar Színház, Népszínház és Vigaszínház meg az orfeumok; a másodikhoz a m. kir. operaház és a Nemzeti színház.

Ebbe a két utóbbi színházba nyilvánvalóan olyan emberek járnak, akik úgy gondolkoznak, hogyha az ember ruha nélkül való kisasszonyokat akar látni, azért nem okvetlenül muszáj színházba menni.

Ezen a két általános csoporton kívül még a következő képen tünthetem fel a színházak közti különbséget:

A vigaszínházban többnyire olyan darabokat adnak, amelyekben a színpadon így is van és az emberek, minekutána levetkő-zőnek, lefelküznek. A Magyar Színházban jól kifejezett lábszárakat lehet látni; a Népszínházban istentűket lámulhatunk pongyo-

lában; a Nemzeti Színházban többnyire finom urak és asszonyok diskurálnak nem mindig finom dolgokról; végül az operában olyan különösen muzsikálnak, hogy az emberek fele elalszik tőle, a másik fele pedig vagy a taktust veri, vagy egy kötás könyvbe nézeget. Az opera még arról is nevezetes, hogy benne a színészek énekelve verekesz-nek és énekelve halnak meg. Néha még ba-letet is adnak itt, amikor azután a benne szereplő hölgyek tul-lesznek minden színház kisasszonyain, olyan kevés ruhával tudnak kiöltözödni. Ennek azonban bizonyára az opera igazgatósága az oka, miért nem fizeti őket jobban, hogy jobban fölruházódhassanak.

Ha már most valaki Budapestre jön és színházba akar menni, menjen abba, amelyiket legjobban leszídtam: ott fog a legjobban mulatni.

Lévai.

Oktoberben.

Itt van a tél előfutárja

A ködös ősz . . . a hercadás . . .

Készül a természet sír-ágya,

Mit magának könnyezve ősz:

Hidig szél háig fel utchosszat

Mecnyre hallgatjuk szavát:

„Itt len a földön minden rosszabb . . .

De majd jobb leszén adait.

Talnan a felhők oceanján,

Talnan a csillagok felett

Horá villámgyors solgom szárnyán

Nem bír hatolni képzetét:

Hallod-e, szép lány ujra élünk

Csak ott leszünk mi boldogok,

Addig itt tárce kell viselnünk

A mit a sors reánk szabott! . . .

Gerő.

H I R E K.

— **A stoláci hős ünneplése.** Szép és lélekemelő ünnepélynek volt színhelye most vasárnap a lévai honvédlaktanya tisztí étkező helyisége. A huszonkét év előtt a hercegovinai stoláci várban a fölkelők által körülfarolt és a biztos halálnak eleje néző tisztí bajtársak jöttek el fogadalmukhoz híven ez évben is halás köszönetet mondani megmentőjüknek Mihálcics György honvédőrnagynak, ki akkor amint fiatal tiszt-helyettes élete kockázatásával az ellenség és a saját felei gyilkos fegyvertüzete közé hozott nekik segítséget és ezzel új életet. Az őszbe borult bajtársak könnyezve mondtak ismételtetn köszönetet a derék hősnek, ki szintén nagy meghatottsággal gondolt vissza a mult idők eseményére, melyeknek glóriája most homlokát övezi. Egy napi meleg a barátkozás után bucsut mondtak a vendégek azzal az ígérettel, hogy a jövő évben is felkeresik megmentőjüket.

— **Esküvő.** Bajkay Zsigmond nagydí köztisztelő álló, fiatal ev. ref. lelkész a napokban esküszik örök hűséget Varanay Lajos új-barsi ev. ref. lelkész bájos leányának, Irén kisasszonynak.

— **A novemberi csillaghullás** az idén ugyanesak megörvendeztette tisztí karunkat a menyiben 12 tagja közül hat részesült előtéptetésben. Első osztályu százados lett: Intzédy Gyula, II. oszt. százados; II. oszt. százados lett: Artner Gyula főhadnag; főhadnagok lettek: Farkas Ferenc és parnicai Párnicky Jenő hadnagok, hadnag lett: Szilágyi István hadapród tisztihelyettes, első osztályu ezredorvos lett: Balogh Jenő II. oszt. ezredorvos. Mindannyiunknak őszintén gratulálunk!

— **Eljegyzés.** Pártos Béla m. á. v. memök, az üszöghi fűtőház főnöke ma tartja eljegyzését Preisch Emma kisasszonnyal, Braun Gyula szállító és bizományos szép sógornőjével.

— **Kulisszák mögöl.** Igen érdekes dolog történt. A napokban, tán szombat este, korom sötétségbe burkolózva egy ur haladt a bathi utcai part sorában. Egyszerre azt érzi, hogy

az egyik kalocsnija lemaradt. Egy ideig ke-
resgélte majd jogos haragra lobbantva a má-
sik felét is az utca sorába elhajította. Később
este mikor lefeküdni készült vette észre,
hogy egy kalocsni van a lábán és hatluzó-
nál akkor, mikor azt hitte hogy egyik ka-
locsnija lemaradt. Az eldobott nem kerül
meg többé.

— **Körmöcbánya új polgármestere.** Kör-
möcbányán hetfőn polgármesternek Pa-
lkovits Emil ottani rendőrkapitányt vá-
lasztották meg. Palkovits még egészen fiatal
ember s működéséhez a város közönsége
szép reményeket fűz.

— **Hirtelen halál.** Gröbl Ede pénz-
ügyigazgatósági irodavezető f. hó 29-én d. e.
43 éves korában hirtelen meghalt. Reggel
még egészen jól érezte magát, jó keresztény
létere részt vett a fél nyolc órai szent misén,
haman hivatalába ment. Ott azonban csak-
hamar rosszul lett fogta el, ablakot nyitott hogy
friss levegőhöz jusson, de összeesett s alig
egy-két negyedóra múlva kimos halálutasa
után meghalt. Szélhűdés ölte meg az erőtel-
jes férfit, kinek operába való szép, érces
hangjában oly sokszor gyönyörködtünk. A meg-
rendítő haláleset három kiskorú gyermeket
tett árvává és özvegyvé egy jófeleiséget. A meg-
boldogult temetése szerdán d. u. 3 órakor ment
vége nagy részvét mellett. Nyugodjék bé-
kében.

— **Magyar név.** A belügyminiszter meg-
engedte hogy Morgenstern Izidor vereb-
élyi illetőségű budapesti lakos vezetéknévét
„Magyar“-ra változtathassa.

— **Esküdtzéki tagok névsora.** Október hó
21-én soroltattak ki az aranyos-maróhi kir.
törvényszéknél a folyó évi november hó 12-án
kezdődő esküdtzéki ülészakban működni hi-
vatolt esküdttek. Kisoroltattak rendes esküd-
teknek: Ollik János (Ujbánya), Rüdig Ká-
roly (Nagyod), Edinger János (Léva), Sztan-
kay Kálmán (Csata), Majerszky István (Ge-
letnek), Levatic Gusztyáv (Léva), Lakner
Aladár (Nagy-Salló), László János (Nagy-
Salló), Kabina József (Léva), Belesák László
(Léva), Dr. Engel Zsigmond (Ar-Maróth),
Dr. Haas Zsigmond (Léva), Dr. Előd Tibor
(Körméc), Rudnyánszky János (Füss), Bed-
ros József (Nagy-Salló), Dus Jenő (Kis-
Taposány), Kosztolányi Aurél (Ar-Maróth),
Kosztolányi József (Memes-Kosztolány), Dr.
Novoty Laure (Léva), Motesiczky László
(Körméc), Mittelmann János (Ar-Maróth),
Dr. Persay Ferenc (Ar-Maróth), Dr. Kasza-
nieky Kálmán (Léva), Jellinek Mihály (Osz-
lány), Leidenfrost Tivadár (Léva), Koller
János (Geletnek), Dr. Botka Győző (Ar-
Maróth), Brázda József (Nemesény), Székely
György Lutilla), Dr. Nőcsy Mihály (Vere-
bely); helyettes esküdtteknek: Kinczel Károly,
Schlesiger Jakab, Stiff János, Baesa Miklós,
Veszely Ferenc, Vollmann Antal, Mozsary
János, Kalics József, Eisenberg Károly és
Homanovszky József.

— **Tanítónő választás.** A zsarnócai róm.
kath. iskolához tanítónővé Gruy Aranka
lett megválasztva.

*) **A Simplex műhímző készülék** oly nagy-
szerű találmány és oly kedvező kiegészítője
minden varrógépnek, hogy a mai számunkban
közlött erre vonatkozó hirdetésre még e hely-
lyen is utalunk.

— **Kitűnő házszer nátha ellen.** Az őszi
hüvös időjárás beálltával bizonyára sokan
szenvednek e kellemetlen betegségben, mely-
nek enyhítésére a következő szert ajánljuk:
Egy bögre forró vízbe egy kis kávéskanál-
nyi porrá tört kámfort dobjunk s a keletkező
gőzöket esukott szájjal az orron át szívjuk fel.

SZERKESZTŐI ÜZENETEK

Lujza. Köszönet a küldeményért, ha már nem
lehetünk szerezvényesek színről színre látni. A kritika
csak épen olyan mint a rabszolgáé, ki királynőjének
művét veszi bírálat alá. Nem az alárendeltség, hanem
a hódolat diktálja a véleményét. S hogy sajtóságos,
nem esodálható, mert a — szívből fakad. Legyen meg
a te akaratod . . . és eljön tán nemsokára a te orszá-
god is mert tiéd a szerzet, a hála és az emlékezet.
— **Boxer Náci.** Hát hiába ha ön pengeti a lantot ön-
nek itéljük a dicsőség pálmáját. Ime:
A mit Pál ur torkának ad
Rendesen a torkán akad,

Mos is sok galiba mellett
Ette meg a liba mellett
Hanem tudja mi a hibája? Hogy önben egy Petőfi
veszett el és egy Bokor Náci találtatott. Ki hitte vol-
na? — **E tréfal** Jobbhoz vagyunk szokva. Ezt nem
közölhetjük. — **Iris.** A mindenképen aktuális versi-
kért köszönet.

HIRDETÉSEK

Figyelem!

Háztartásban nélkülözhetetlen! — **Hölgyeknek**
uj találmány!

A kor legújabb találmánya a

Simplex műhímző-készülék,

mely minden államban szabadalmazva lett. Minden
családi varrógép ezen készülék segítségével egy másod-
percz letelte után a tolózár kieserődése által kifogasz-
talanul működő hímző műtűmő-géppé átalakítható. A
legszebb fényűzési hímzések és autonóm munkák
készíthetők ezen készülék segítségével gyorsabban,
könnyebben és szebben mint kézzel.

Ingyen oktatás a saját hímző
iskolában: ára barmatolós ol-
csó, csak 7 kor, mely árban
a készülékön kívül egy keret
mintá bekezdett hímzésekkel
(tárazakendő) és egy haszná-
lati utasítás, mely dobozban
van, foglaltatik. — Kapható
az Osztrák Magyar Monarkia
minden jobb varrógép-üzleté-
ben, valamint a készítőnél:

LÖWINGER JÓZSEF

varrógép gyári raktára

Budapesten, VII.,
Erzsébet-körút 19.

Ugyanitt finom mosóselyem
jutányos áron kapható.

A készülék leírása ingyen
és bérmentve.

Csak a fenti védjeggyel
valódi.

Haszonbéri és örökeladási hirdetés

1.) Az esztergomi Mélt. Főkáptalan tulajdonát képező és a tolmácsi határban fekvő **garami révjobb komp felszerelési és hozzá tartozó épülettel**, folyó év november hó 12-én d. e. 10 órakor **Kovácsiban**, az uradalmi ispáni irodában, zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés útján 1901. január 1-től számitott három egymásutáni évre **haszon** — **berbe** adatni fog.

Az írásbeli zárt ajánlatok ugyanesak a fent jelzett napig és hivatalba 125 korona bántpénz melléklésével küldendők.

2.) **Örök áron** eladatik ugyanesak az esztergomi Mélt. Főkáptalan tulajdonát képező és Barsvármegye **Garam szt. Benedek községben** fekvő, ugynevezett „kis magtár.” A zárt ajánlatokkal összekötött nyilvános árverés **fenti napon**, ugyanesak **Kovácsiban a tisztii irodában** fog folytatólagosan megtartatni és az írásbeli zárt ajánlatok fenti módon 160 korona bántpénz melléklésével, lesznek rendeltetési helyükre küldendők.

3.) **Örök áron** eladatik szintén az esztergomi Mélt. Főkáptalan tulajdonát képező, Barsvármegye **Uj-Petend (Nemcsény)** községben fekvő, régi **tisztii lak. f. év. november hó 13-án**, d. e. 10 órakor a **nemcsényi kasznári irodában**, zárt írásbeli ajánlatokkal egybekötött nyilvános árverés útján; az írásbeli zárt ajánlatok ugyanesak a fent jelzett napig és hivatalba 400 korona bántpénz melléklésével küldendők.

Általában megjegyeztetik, hogy később vagy bántpénz nélkül érkezett ajánlatok figyelembe nem vétetnek.

A bérleti és eladási feltételek a kovácsi-i és nemcsényi tisztii hivatalban megtekinthetők.

A főkáptalan uradalmak főtisztii hivatala.

HOLCZMANN BÓDOG

Léva n.

Mindenmemü férfi és női divatúru, pi-
pere czikkék selyem és ruha szövetek kala-
pok legnagyobb választéka magyar gyárt-
mányu árukban.

Ajánlja dúsan felszerelt mindennemü
uri divat czikkeit.

Olcso árak. **Pontos kiszolgálás.**
Vidéki megrendelések **gyorsan és pon-**
tosan eszközöltetnek.

Uj! Különös figyelemreméltó! Uj
A nagy. m. k. honvédelmi ministerium
á Itál hivatalosan jónak elismert
Asbest-talpak.

Köszönetnyilvánítás.

Ő Fensége Salvator Lipót főherczeg
udvarmesterei hivatalától.

Általános Asbestáru gyár.
Ő esászári és királyi Fensége Salvator
Lipót Főherczeg **rendkívül meg van elégedve**
az asbesttalppal bélelt czipőkkel. Ő Fensége
hosszabb gyalog kiránduláson használta a
czipőket és érezte, hogy lábái nem fáradtak
ugy el, mint más közönséges czipőknél. Kül-
dök egy pár vadász-czipőt, hogy annak a
mintájára készítsenek másikat asbesttalpbé-
péssel, ugyanannál a czipésznel s aztán küld-
ék ide.

Hisszük, hogy e vadászczipők ép oly jók
lesznek s ep oly megfelelők, a mint megfelelők
voltak a szalonczipők.

Zágráb, 1898. július hó 8-án.

KRAHL, huszárkapitány.

Magyarország volt miniszterelnöke, a
közigazgatási bíróság elnöke, a következőket
írja:

Tisztelt Doktor ur!

Az asbestbetétű czipők kitűnőeknek bizonyul-
tak, szilárdan és puhán járok; megszűnt
minden láb fájam, úgy hogy — azt hiszem —
lábbajom semmi további orvoslást nem
igényel.

Szives tanácsát köszöni

Dánoson, 1897. évi szeptember 17-én
tisztelő hive

WEKERLE Sándor.

Ne viseljen Ön lábbelit a dr. Högyes-féle
szab. Asbesttalp betét nélkül.

Nincs többé lábfájás:

Sem tyukszem, sem izzadós láb
sem borkeményedés, sem lábdaga-
nat, sem lábégés.

Rövid idei viselés után **megkönnyeb-**
bül a járása annak, ki czipőjét **dr.**
Högyes-féle az egész világon szaba-
dalmazott asbesttalpbélelssel látja el.
Kettös vastagsága 2.40 korona, egyszerű
1.20 korona.

Az asbesttalpbélés kitűnőségét legjob-
ban bizonyítja, hogy a **cs. és közös hadseregek**
és a **m. kir. honvédségnek eddig 22.500 pár**
szállítottott.

Szétküldés csakis utánvétell, vagy a
pénz előleges beküldése mellett. Felvilágosi-
tások, prospektusok és köszönetnyilvánítások
ingyen.

Viszonteladóknek és czipészeknek megfelelő
árendemény.

Az Asbestáru-gyár képviselője

HOLCZMANN BÓDOG
Léva n.

Nagy választék magyar gyártmányokban

